

På tur til Dublin med 2.a September 2009

af Pernille Kjær

Vi var alle sammen klar til at tage på studietur søndag morgen, da uret i Kastrup viste 7. Med en psykisk bagage fra de lange skoletimer og vores stoppede kufferter ved vores side, skulle vi omsider af sted. Turen gik til Dublin, og vores forventninger lyste op som et massivt neonskilt. Vi var parate til det hele. Lige fra fadøl med Guinness og billig fastfood til statuen af Molly Malone og lange ture gennem Irlands kulturcentre. En hele uge i Irland med 2.a og det kunne kun blive godt. Og godt, det blev det.

Klokken var kun 12 da vi ankom til lufthavnen i Dublin. Solen skinnede, det blæste en smule, og så var irlænderne forbløffende høflige. Undskyld jeg kom til at gå ind i dig, er du okay? Er du sikker? Vi var sikre. Med bus blev vi kørt ind til centrum og fik hurtigt gjort os godt tilpas på "Jacob's Inn", før vi begav os på eventyr i den irske hovedstad.

Dublin er en by med mange sider. Mandag vandrede vi stræde på stræde i et langt og koldt, men ikke desto mindre spændende og informerende, stjerneløb, og turen gik også til the Irish Museum of Modern Art. Besøget i Kilmainham Jail fulgte op på Påskeopstanden og vi havde en pub crawl med professionelle musikere og skønne irske fællessange.

Onsdag gik turen nordpå til Belfast, som bærer præg af en lang, voldsom historie. Busturen var lang, 3 timer, men bestemt det værd. Man kunne tydeligt mærke hvordan befolkningen var påvirket af de mange problemer der har fundet sted og stemningen var sørgmodig, mørk og ikke mindst tankevækkende. En protestantisk og en katolsk guide, som begge har været med i the Troubles, men i dag arbejder for fredsprocessen, fortalte om deres egne oplevelser og baggrund. De viste os rundt på de steder, hvor de voldsomme kampe har fundet sted, og den såkaldte "Peace Wall" som skiller katolikker og protestanter - i dag dog med en åben port i dagtimerne.

Da vi landede i Danmark igen, fredag eftermiddag klokken 14, var vi alle sammen på randen af søvnunderskuds sammenbrud og med kroppe og hjerner så smadrede som knuste kaffekopper. Men der var ingen tvivl om, at den forgangne uge havde været uforglemmelig. Vi havde været i Irland som en klasse, vi havde lært, leet og leget, og vi var kommet hjem med en rygsæk fuld af oplevelser, der sent ville blive glemt.